

mandskreditforeningen fik en saadan Udvikelse. Men der er jo ogsaa andre Veje, man kan gaa, og dem kan man jo forsøge at komme frem ad. Den ærede Forslagsstiller nævnedes Herning som sin Model, og det er vist en meget heldig Model, det ærede Medlem der har faaet, thi Herning har jo ved Hjælp af den midtjydske Jærnbane og Hedeelskabets hele Virksomhed faaet en saa naturlig god Position, at det kan være vanskeligt at paavise noget lignende. Ved Esbjerg ere Bilkaarene jo ogsaa staaede ude fra ved Hjælp af Havnen, men vi kunne ikke slutte fra disse særlige Forhold i Herning og muligvis i Esbjerg til Forholdene overalt i Landet, og det ærede Medlem har jo Baanebegæring fra, saa vidt jeg huser, 60 Kommuner. Til Slutning sagde den ærede Forslagsstiller, at han vilde have en Lov i Haanden for at slaas med de bestaaende Kreditforeninger, ikke saa meget for at bruge den som for at staffe sig Indpas andetsteds. Jeg kan godt forstaa denne Tanke, men om det har været rigtigt at udtale den, kan jo være et andet Spørgsmaal.

Forslagsstilleren (N. Nielsen): Jeg skal til den højtærede Ministers sidste Udtalelse bemærke, at hvad der gælder om Herning og Esbjerg, gælder ogsaa, om end maaske ikke i saa høj Grad, saa dog delvis alle de Byer, der er Tale om, idet, som jeg tillod mig at sige før, disse Byer ere staaede paa en for dem naturlig Plads, hvor altsaa den naturlige Udvikling har fremkaldt dem, og det er et Vidnesbyrd om, at de ogsaa maa have nogen Levedygtighed.

Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, var det dog væsentlig for at frigøre mig for, at jeg skulde have villet fremkalde en Lov for at komme til at slaas med de andre Kreditforeninger. Det er ikke min Hensigt, men jeg har kun paapeget det simple Faktum, at disse Grundejere, der her er Tale om, ikke kunne komme nogen Vej, før de kunne staa med en Lov i Haanden. Naar de staa med en Lov i Haanden, saa ligger Vejen dem aaben baade til selv at staae en Forening, om det falder dem naturligt, og til at søge med Kraft og Styrke at naa saadanne Forbindelser, som man stadig holder op for Øjnene af dem, men som stadig ikke ere til at naa. Det var kun det, jeg vilde sige, og jeg vilde nødig have, at det skulde faa en Karakter af Tvang eller af, at der blev brugt Vold til den ene eller den anden Side. Det, jeg har villet, er kun at give Plads for de Statsborgere, der her er Tale om, saaledes at de kunne blive lige stillede med alle andre Statsborgere.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Omgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

N. Nielsen: Jeg foreslaar Forslaget ligesom i Fjor henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession paa Anlæg og Drift af tvende Jærnbaner i det nordlige Sylland.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2015 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Lutein): Jeg vil haabe, at Tinget er erkendelig mod de jydsk Medlemmer for den meget bestedne og tilbagemettede Stilling, som vi indtog under den vidtløftige Forhandling her i Salen om det af den højtærede Regering forelagte Forslag om Statsbaner her paa Sjælland og en enkelt paa Fyn. Der kunde jo være forskellige Grunde for os til at holde os uden for denne Debat, og navnlig kunde man jo sige, at vi gjorde det, fordi der ingen Forslag om jydsk Baner var i denne Lov. Men paa den anden Side haaber jeg, at man vil indrømme mig, at det kunde give os saa meget mere Anledning til at tage Del i Debatten om det af mig omtalte Forslag, idet dette Forslag jo havde den Ejendommelighed, at der deri blev foreslaaet Anlæg af Statsbaner i stort Omfang her paa Sjælland, noget i Fyn, hvormod der ikke fandtes en eneste Smule til Sylland. Vi saa jo paa dette Lovforslag — i det mindste kan jeg sige for mit Vedkommende, at jeg saa paa det — og jeg kan ikke sige andet, end at det berørte mig lidt smertelig, at man saaledes mente, at man uden videre kunde anvende en stor Del Statsmidler paa den østlige Del af Landet og slet ikke tænke paa den store vestlige Del, som dog ogsaa trænger til Hjælp i denne Retning. Man forudsatte naturligvis,